

klar over, at vi kan skændes om, hvor den skal foregå.

Vi mener faktisk i Socialdemokratiet, at skal der virkelig ryddes op i de mange tusindvis af kemikalier, vi har i Europa og også i Danmark i dag, skal det altså gøres internationalt. Verden har ændret sig, og tingene bevæger sig over grænser. Skal der rykkes, skal der sættes nogle hegnsplæle, skal vi sikre, at man ikke bare sætter nye stoffer ud, som der ikke er tilstrækkelig viden om, så skal det altså ske internationalt.

Så spørger hr. Søren Kolstrup, om ikke forbrugerne skal have en mulighed for også at vide, hvad der foregår. Jo, og jeg synes, de sidste dages debat om solcremer er et godt eksempel på, at de lister, hr. Søren Kolstrup her hænger sig fast i, faktisk ikke ville have hjulpet noget.

Tværtimod har Miljøstyrelsen reageret hurtigt på den viden, man har fået om, at der er nogle problematiske stoffer i solcremer, og man har bedt en række kæder om at trække produkterne tilbage. Det er lykkedes, og man er i gang med at overveje, om der skal være yderligere tiltag. Her ville de lister faktisk ikke have virket.

(Kort bemærkning).

Søren Kolstrup (EL):

Nu er der virkelig tale om hykleri! Når der kommer et nyt stof, skal forbrugerne beskyttes, men når der er tale om gamle stoffer, så skidt med det!

Jeg vil ikke beskyldte regeringen eller Socialdemokratiet for at løbe efter den sidste pressevind, det kunne ikke falde mig ind. Men jeg synes, man har et forklaringsproblem, når man siger, at det er så godt, at det kun er de sidste nye stoffer, som kan bruges som begrundelse for at fjerne et produkt. De gamle, prøvede stoffer gør tilsyneladende ikke så meget, og føler den socialdemokratiske ordfører ikke, at der er en dyb, dyb modsætning her, og at man er på rulleskøjter?

(Kort bemærkning).

Pernille Blach Hansen (S):

Jeg føler faktisk, at Socialdemokratiet og regeringen her har fødderne solidt plantet, om ikke i den jyske muld, så dog i mulden. Der er ingen rulleskøjter under os, vi er i hvert fald ikke selv klar over det i givet fald.

Det, vi er optaget af, er at sikre forbrugerne, at der ikke bruges for mange miljøskadelige kemikalier, og skal det slag vindes, nytter det altså ikke bare at vente på en effektliste med 1.400

stoffer. Det er rigtigt, at de stoffer er på den liste, fordi de er vurderet som værende problematiske for miljø og sundhed, men tingene er jo lidt mere komplicerede, end Enhedslisten fremstiller dem, og som ministeren redegjorde for.

Der er stoffer på listen, f.eks. nikkel, som i nogle produkter er problematiske, men ikke i andre. Der er stoffer, der slet ikke er med, og der er stoffer med meget forskellig virkning, alt efter i hvilket produkt de bliver anvendt. Det er en dynamisk liste, der lægger et pres på industrien, og hvis vi gør den til lovgivning, bliver den meget mindre og helt anderledes, og det vil tage meget længere tid at gennemarbejde den. Og så kan man jo ikke bagefter reagere meget hurtigt på baggrund af nye oplysninger om et stof. Det må man gøre med andre redskaber, og der skal mange, mange flere redskaber til end det ene, som Enhedslisten lige her har fået øje på.

Socialdemokratiets holdning er, at vi er enige i, at kemikalier er et problem. Vi vil også gerne se på, hvordan man kan gøre noget ved det, og man er faktisk i fuld gang, ikke mindst gennem EU.

Helga Moos (V):

Det er rigtigt, at det her lovforslag har været behandlet flere gange i Folketinget, og set ud fra vores vinkel synes vi, at selve den fælles EU-kemikaliestrategi er inde i en god gænge. I det tidsrum, der er gået, siden vi behandlede lovforslaget sidst, har vi f.eks. fået implementering af biociddirektivet, vi har fået de fælles godkendelsesprocedurer af pesticider til at forløbe på et fornuftigt plan, og vi har fælles retningslinjer for tilsætningsstoffer i fødevarer.

Så jeg synes, at EU har bevist gennem sine direktiver og rammebestemmelser, at vi også har nogle gode midler til at få skabt nogle regler for det indre marked, når det gælder mærkning og produktsikkerhed.

Vi skal jo regne med, at vi er nødt til at omgive os med farlige stoffer, og at stoffer ikke altid er farlige. Selv om de i den rå form er farlige, er de altså ikke nødvendigvis farlige i den dosis, den måde, de bliver anvendt på. Andre gange kan man tale om, at et stof er farligt, men vi må alligevel vælge at bruge det. Jeg plejer gerne at anvende bedøvelsesmiddel som et eksempel. Vi bliver altså nødt til at anvende bedøvelsesmidler, selv om enhver kan beskrive stoffet som absolut farligt; brugt forkert er det dødeligt. Men der er jo ingen grund til at bruge det forkert, og